

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 675/05
23.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Milene Inić-Drecun, Bate Cvetkovića i Dragana Jocić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz član 47. stav 2. tačka 6. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, odlučujući o žalbama optuženog AA i njegovih branilaca, advokata AB i AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K broj 98/04 od 25.01.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, advokat AV, dana 23.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovih branilaca i presuda Okružnog suda u Kruševcu K broj 98/04 od 25. 01. 2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Okružnog suda u Kruševcu K broj 98/04 od 25.01.2005. godine optuženi AA oglašen je krivim za krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 6. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, pa je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17.08.2004. godine koji mu je određen rešenjem istražnog sudije Okružnog suda u Kruševcu K broj 68/04 od 18.08.2004. godine i produžavan rešenjima veća istog suda KV broj 175/04 od 06.09.2004. godine, KV broj 197/04 od 06.10.2004. godine, KV broj 243/04 od 06. 12. 2004. i K broj 98/04 od 25.01.2005. godine pa do pravnosnažnosti presude.

Optuženi AA je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka u budžetska sredstva suda plati 13.000,00 dinara, kao i da sudu na ime paušalnog iznosa plati 4.000,00 dinara, a sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Oštećena BB je na osnovu člana 206. ZKP za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva upućena na parnicu.

Prema optuženom, na osnovu člana 69. OKZ izrečena je mera bezbednosti oduzimanja jednog pištolja marke "CZ" M-70 kalibra 7,65 mm, fabričkog broja _____, jedan okvir za navedeni pištolj i jedan metak kalibra 7,65 mm.

Protiv ove presude žalbu su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Kruševcu, zbog odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom da Vrhovni sud prvostepenu presudu preinači i optuženog osudi na strožiju kaznu zatvora.

- Branilac optuženog, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona,

pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da istu preinači u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela, tako što će optuženog oglasiti krivim za krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 194. stav 3. u vezi člana 187. stav 1. KZ RS ili da je preinači u delu odluke o kazni, tako što će optuženog osuditi na blažu kaznu zatvora i sa predlogom da se optuženi i njegov branilac obavesti o vremenu održavanja sednice veća drugostepenog suda u smislu člana 375. ZKP.

- Branilac optuženog, advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da istu preinači tako što će optuženog osuditi na blažu kaznu zatvora i predlogom da branilac i optuženi budu obavešteni o danu i času održavanja sednice veća drugostepenog suda.

- Optuženi AA, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da istu preinači tako što će ga oglasiti krivim za krivično delo iz člana 194. stav 3. u vezi člana 187. stav 1. i 3. KZ RS ili je preinači u delu odluke o krivičnoj sankciji, tako što će ga osuditi na kaznu zatvora u kraćem vremenskom trajanju i sa predlogom da on i njegovi branioci budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

U odgovoru na žalbu branilac optuženog AA, advokat AB, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu Okružnog javnog tužioca u Kruševcu, a da u svemu usvoji predlog iznet u žalbi branioca optuženog.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije stavio je predlog Ktž. broj 814/05 od 21. 04. 2005.godine da žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu bude uvažena, a pobijana presuda preinačena, tako što će optuženi AA biti osuđen na strožiju kaznu zatvora, a žalbe optuženog i njegovih branilaca budu odbijene kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca Srbije i branioca optuženog AA, advokata AB, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, advokata AV, na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u žalbama našao:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona iz člana 380. ZKP, na koje ovaj sud kao drugostepeni pazi po službenoj dužnosti.

Po oceni ovog suda neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog, advokata AB, da je prvostepeni sud načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8. ZKP, koja se ogleda u tome da je prvostepeni sud u izreci presude kojom se optuženi oglašava krivim dao drugačiji činjenični opis krivičnog dela u odnosu na onaj dat u optužnici, te da je na taj način prekoračio optužbu jer je povredio objektivni identitet iste. Ovo stoga što, po oceni Vrhovnog suda izmenom opisa dela u presudi u odnosu na opis iz optužnice i izostavljanjem iz izreke presude nedokazanih činjenica koje su navedene u optužnicu u osnovi nije izmenjen predmet optužbe, s obzirom da je izmenjen opis dela u presudi ostao u granicama suštine dela opisanog u optužnici, a osim toga sud je ovlašćen da precizira opis dela dat u optužnici ako se činjenično stanje na glavnom pretresu izmeni, a ostane isti događaj koji je predmet optužbe.

Branioци optuženog ističu žalbeni osnov povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, a koje bi se sastojale u tome jer se u izreci pobijane presude navodi da je optuženi pucajući iz svog pištolja u pravcu oštećenih VV i GG sa umišljajem pokušao da liši života oštećenog VV, a pri tom pristao i na takvu posledicu u odnosu na oštećenu GG, čime je vinost optuženog opredeljena kao direktan umišljaj u odnosu na oštećenog VV i kao eventualni umišljaj u odnosu na oštećenu GG, što izreku presude čini nerazumljivom i protivrečnom samoj sebi. Žalbama branilaca se ukazuje da je izreka presude protivrečna datim razlozima, da u pogledu odlučnih činjenica, a posebno vinosti optuženog uopšte nema razloga te da postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih zapisnika.

Vrhovni sud ocenio je ove žalbene navode kao neosnovane jer činjenica koja se navodi u izreci presude da je optuženi ispaljujući najmanje 4 hica u pravcu oštećenih VV i GG postupao sa različitim oblikom umišljaja u odnosu na ova lica ne čini izreku nerazumljivom i protivrečnom samoj sebi. Takođe pobijana presuda sadrži dovoljne i jasne razloge o svim odlučnim činjenicama pa i o vinosti optuženog, a iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi izvršio predmetno krivično delo i koje je radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice i kako je prvostepeni sud cenio navedene dokaze, što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenje prvostepenog suda.

Osporavajući pobijanu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja žalbama optuženog i njegovih branilaca se ističe da prvostepeni sud nije na pouzdan način utvrdio koliko je hitaca iz pištolja ispaljeno prema oštećenom VV, da li je isti pogođen nekim od ispaljenih hitaca, odnosno da li je usled inkriminiranih radnji optuženog nastala neka posledica u odnosu na oštećenog VV, kao ni činjenica da li je optuženi kritičnom prilikom postupao umišljajno. Istovremeno se ukazuje da prvostepeni sud pogrešio što nije prihvatio kao osnovanu u celosti odbranu optuženog, a što je prihvatio kao verodostojne iskaze oštećenih i svedoka DD i ĐĐ, kao i nalaz i mišljenje veštaka neuropsihijatra dr EE, tvrdeći da je isti nepravilan i nepotpun. Žalbama optuženog i njegovih branilaca pokazuje se da činjenično stanje nije potpuno utvrđeno jer u svojstvu svedoka nisu saslušani ŽŽ, II i radnik OUP-a Kruševac ZZ, kao i da je prvostepeni sud trebalo da odredi novo neuropsihijatrijsko veštačenje optuženog radi utvrđivanja činjenica vezanih za njegovu uračunljivost, kao i rekonstrukciju kritičnog događaja kako bi se utvrdile činjenice koje su od značaja za razjašnjenje mesta i položaja optuženog i oštećenih u trenutku pucanja.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima optuženog i njegovih branilaca ne dovodi se u sumnju utvrđeno činjenično stanje i zaključak prvostepenog suda da je optuženi u vreme, na način i pod okolnostima kako je to opisano u izreci prvostepene presude izvršio krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 6. KZ RS u vezi člana 19. OKZ.

Činjenično stanje prvostepeni sud je utvrdio na osnovu iskaza svedoka oštećenih VV i GG, svedoka DD, ĐĐ, JJ, KK, LL iskazu lekara veštaka dr LJJ i dr MM, kao i pisanih dokaza, zapisnika o uviđaju lica mesta, potvrde o privremeno oduzetim predmetima SUP-a Kruševac od 16.08.2004. godine, nalaz i mišljenje lekara veštaka dr LJJ od 30.08.2004. godine, nalaza i mišljenja lekara veštaka neuropsihijatra dr MM od 21.12.2004. godine i na osnovu nalaza i mišljenja veštaka balističara NN od 15.01.2005. godine, kao i na osnovu odbrane optuženog, a koje dokaze je prvostepeni sud pravilno cenio pojedinačno i u međusobnoj povezanosti kao i sa odbranom optuženog, te je tako potpuno i tačno utvrdio činjenično stanje.

Pravilno je prvostepeni sud ocenio kao neosnovano i usmerenu ka izbegavanju krivične odgovornosti odbranu optuženog kojom je tvrdio da mu je oštećeni VV pretio da će ubiti njega kao i članove njegove porodice, što je kod njega izazvalo stanje straha i zbog čega je u cilju odbrane svoje porodice pucao u oštećene, jer je ista u suprotnosti sa iskazima svedoka VV, DD i ĐĐ, koji su jasno i nedvosmisleno ukazivali tokom celog postupka da je upravo optuženi AA upućivao ozbiljne pretnje kako svedoku DD, tako i oštećenom VV, kao i sa nalazom i mišljenjem veštaka neuropsihijatrijske struke u kome se ističe da je optuženi kritičnom prilikom bio u stanju napetosti uznemiren mogućnošću da njegova porodica u kontaktu sa VV sazna za emotivnu vezu koju je imao sa znatno mlađom ženskom osobom, što ga je u konkretnom slučaju i motivisalo da postupi na opisan način.

Isto tako pravilno prvostepeni sud nije prihvatio kao osnovanu odbranu optuženog i u delu kojom je tvrdio da je kritičnom prilikom video tri muška lica kako prilazi kapiji njegovog dvorišta jer je ista protivrečna sa iskazima svedoka VV, GG i JJ, kao i sa drugim izvedenim materijalnim dokazima.

Samim tim prvostepeni sud je pravilno prihvatio kao verodostojne iskaze svedoka oštećenih VV i GG i svedoka DD i ĐĐ, kojim ničim nisu dovedeni u sumnju i nisu u suprotnosti sa drugim izvedenim dokazima.

Prvostepeni sud je, protivno žalbenim navodima optuženog i njegovih branilaca, na osnovu iskaza svedoka oštećenih GG i VV, kao i svedoka JJ pouzdano utvrdio da je optuženi kritičnom prilikom u pravcu oštećenih dok su se istovremeno kretali jedno uz drugo ka dvorištu optuženog, ispalio najmanje 4 hica, pa je suštinski nebitno za postojanje krivičnog dela koje se optuženom stavlja na teret, što oštećeni VV kritičnom prilikom nije zadobio nikakve telesne povrede.

Po oceni Vrhovnog suda, ocenjen je kao neosnovan žalbeni navod optuženog i njegovih branilaca kojim se prvostepena presuda pobija zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer saslušanje označenih svedoka nije bilo od značaja za utvrđivanje odlučnih činjenica. Pravilno je prvostepeni sud kao objektivan i istinit prihvatio nalaz i

mišljenje veštaka neuropsihijatra dr MM iz koga se pouzdano zaključuje da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bio sposoban da shvati značaj svoga dela i da upravlja svojim postupcima, pa se samim tim određivanje novog neuropsihijatrijskog veštačenja pokazuje kao suvišno.

Da je optuženi postupao umišljajno proizilazi iz samih njegovih radnji koje je preduzeo kritičnom prilikom, jer je isti iz jedne vrste zasede i bez ikakvog prethodnog upozorenja, ispaljujući najmanje 4 hica u pravcu oboje oštećenih koji se ka njemu istovremeno kreću jedno uz drugo, svakako bio svestan da ih postupajući na opisani način može lišiti života, što je i hteo u odnosu na oštećenog VV, jer je sa istim u sukobu, a na koju posledicu je pristao u odnosu na oštećenu GG, čime je prvostepeni sud umišljaj optuženog u odnosu na oštećenog VV opredelio kao direktan, a u odnosu na oštećenu GG kao eventualni, o čemu je na stranama 6. i 7. obrazloženja presude dao jasne i dovoljne razloge, koje kao pravilne u svemu prihvata i Vrhovni sud, te su suprotni žalbeni navodi optuženog i njegovog branioca advokata AB, da nije utvrđeno postojanje umišljaja kod optuženog, ocenjeni kao neosnovani.

Prema tome prvostepeni sud je činjenično stanje opisano u izreci pobijane presude potpuno i pravilno utvrdio i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog AA stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 6. KZ RS, u vezi čl. 19. OKZ-a te su stoga žalbeni navodi optuženog i njegovih branilaca kojima se ukazuje na povredu krivičnog zakona ocenjeni kao neosnovani. Samim tim irelevantan je žalbeni navod optuženog i njegovog branioca advokata AB, da bi se u konkretnom slučaju, u radnjama optuženog stekla zakonska obeležja krivičnog dela teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 194. stav 3. u vezi člana 187. stav 4. KZ RS, jer se ovakav stav zasniva na tvrdnjama da je presuda doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka i uz pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbi Okružnog javnog tužioca u Kruševcu, optuženog i njegovih branilaca, Vrhovni sud je ocenio da su žalbeni navodi i predlozi neosnovani. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti iz člana 41. OKZ, koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženom, pa je utvrdjenim olakšavajućim okolnostima da je optuženi oženjen, otac dvoje punoletne dece, lošeg zdravstvenog stanja, da do sada nije osuđivan, da se oštećeni VV nije pridružio krivičnom gonjenju optuženog, da je optuženi priznao većinu odlučnih činjenica bitnih za pravilno odlučivanje u ovoj krivičnoj pravnoj stvari kao i da je krivično delo ostalo u pokušaju, dat značaj osobito olakšavajućih okolnosti, pa je pravilnom primenom instituta o ublažavaju kazne optuženog za krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 6. KZ RS u vezi člana 19. OKZ osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17. 08. 2004. godine pa do pravnosnažnosti presude. Po nalaženju ovoga suda tako odmerena kazna srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te je nužna ali dovoljna za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ.

Odluka o meri bezbednosti donesena je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ, tako da se njena zakonitost ne može dovoditi u pitanje.

Na osnovu svega iznetog, u smislu odredbe člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

MĐ